

Kobylístek

Noc kostelů	3
Den Salesiánského centra	3
Rozhovor s P. Remešem	16
Příběh cesty k víře	25
Setkání s Janem Pavlem II.	28

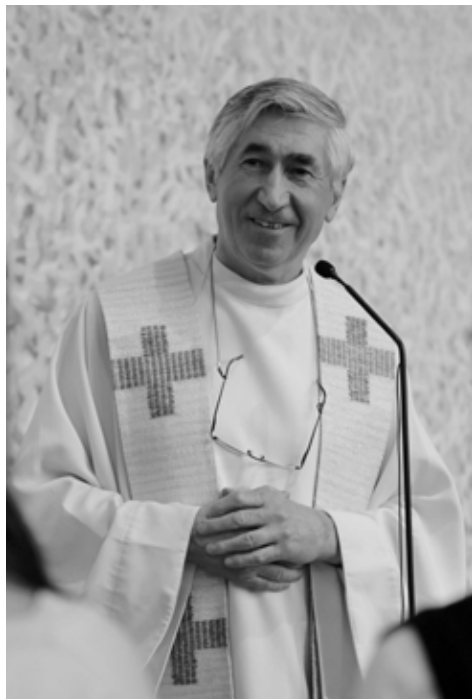
Hlásejte evangelium

Velikonoční fotoreportáž Vojty Muchy str. 20 - 23

Milí bratři a sestry, čtenáři Kobylísku,

prožili jsme nejkrásnější a nejhlubší dny liturgického roku, posvátné třídní Krista umučeného, pohřbeného a vzkříšeného. Do tohoto tajemství Kristova jsme všichni byli znovu vtaženi a někteří o vigílii doslova ponořeni. V jeruzalémských katechezích pro nově pokřtěné můžeme číst tato slova: "Byli jste přivedeni ke svaté koupeli, kde se uděluje božský křest, jako byl Kristus přenesen od kříže k připravenému hrobu. A každému z vás byla položena otázka, zda věří ve jméno Otce, Syna i Ducha svatého. Složili jste spasitelné vyznání víry a třikrát jste byli ponořeni do vody a opět jste se vynořili. Tím jste obrazně a symbolicky naznačili Kristův třídní pobyt v hrobě... V témže okamžiku jste zemřeli a zároveň se narodili. Ona spasitelná voda se pro vás stala hrobem i mateřským lůnem... Kristus byl skutečně ukřižován a opravdu pohřben a opravdu vstal z mrtvých. A nám bylo toto všechno uděleno z milosti; napodobením bereme účast na jeho umučení a získáváme skutečnou spásu. Jak úžasná je to láska k lidem!"

Několik lidí mi řeklo: "Tak máš jednu skupinu za sebou a můžeš si konečně trochu odpočinout, mít jeden večer volný." Ale křtem to neskončilo! Jím to začíná! Je to jako u přirozeného biologického života. Ten je životem před narozením v lůně matky skrze početí a životem po narození skrze porod. A zde nastupuje velká a náročná péče matky i otce o život po narození. U pokřtěných je to obdobné. Skrze působení Boží došlo v srdci k početí cesty k víře, pak k duchovnímu porodu skrze křest a církev s velkou starostlivostí pečuje o růst a rozvoj nového božského života pokřtěných. Celé velikonoční období prožívá s nimi období mystagogie, neboli uvádění do prožívání nového života s Kristem. Kde hledat mateřské mléko a později tuhou stravu, kde dojít k nové duchovní

očistě, kde mít dobré zázemí domova, jak se učit prvním krokům z domova ven a přitom se nechat vést „matkou církví“, Ježíšem a jeho Duchem svatým. A duchovní doprovázení nekončí mystagogií, ale je celoživotní. Jako u rodičů, kteří diskrétně doprovázejí své děti po celý život.

Bratři a sestry, všem vám přeji a vyprošuji hluboké prožívání svého křtu v době velikonoční a nechte se provázet Kristem, Duchem božím i církví a zároveň doprovázejme diskrétně a jemně ty, kteří jsou nám svěřeni nebo posláni. Skrze křest, biřmování i svátost manželství jste k tomu dostali duchovní dary!

Všem vám ze srdce žehná

P. Josef Brtník

Noc kostelů a Den Salesiánského centra

Pomalu se stává tradicí, že slavíme Noc kostelů a Den Salesiánského centra na slavnost Panny Marie Pomocnice křesťanů. Letos to bude v pátek 23. 5. a v sobotu 24. 5. Je to příležitost setkat se s ostatními farníky jinak než jen při bohoslužbách. Na program bude samozřejmě příležitost ke společnému slavení liturgie, modlitbě, diskusi, sportovnímu vyžití, společenství u jídla a pití, možnost pro děti vyřadit se v rámci dětského dne, tentokrát s žabkou Kuňkalkou. Věříme, že dojde i k očekávanému fotbalovému utkání salesiáni versus ženáci. Na noc kostelů je možné pozvat kohokoli z vašich známých, kdo se třeba jinak bojí překročit práh kostela. Velmi děkuji všem, kdo se jakoukoli měrou zapojí do organizace a zajištění této akce. Přikládám program, který najdete na plakátech.

P. Martin Hobza

Noc kostelů se skauty a večer i s ochutnávkou vína

proběhne v pátek 23. 5., kdy se otevřou dveře stovek kostelů a modliteben po celé zemi. Kompletní program je na www.noc-kostelu.cz. U nás začneme jako tradičně v 15.30 programem pro děti: v kostele je připravena poznávací hra a výtvarná dílna, na zahradě skauti střediska Radost přichystají pohádkové dobrodružství, jehož součástí bude např. odvazování koně a krmení trojhlavého psa. Večerní blok zahájí mše svatá v 18.30 a po ní bude kostel k dispozici pro návštěvníky, kteří budou moci prozkoumat vše, co je zajímavé. Novinkou je ochutnávka mešního i jiného vína v režii Míly Musila. Ve farním sále bude připraveno občerstvení. O hudební složku se letos postará skupina Kairos, která od

22.00 odstartuje blok slova a hudby. Každý host je vítán a bude vřele přivítán. Proto se zastavte na chvíli nebo pozvěte své přátele, kolegy, sousedy, rodinu.

Lucka Ortiz

PÁTEK 23. 5 – NOC KOSTELŮ

- 15.30 - 18.30 Program pro děti: hra v kostele a dobrodružství na zahradě
- 18.30 - 19.30 Mše svatá
- 19.30 - 22.00 Prohlídka kostela. V kostele budou k dispozici lidé, kteří vás provedou kostelem i jeho zákoutími a rádi odpoví na vaše otázky ohledně vybavení, historie a provozu kostela. Dojde i na ochutnávku mešního vína.
- 22.00 - 23.00 Hudební skupina Kairos. „Jaký je Bůh?“ Živá hudba doprovázená slovem

Potom závěrečné slovo a požehnání
Prohlídka pokračuje až do půlnoci.

SOBOTA 24. 5. - DEN SALESIÁNSKÉHO CENTRA

- 8.00 Fotbalový turnaj. Věkové kategorie 1996 – 2000, 2001 – mladší. Přihlášky a bližší informace do 21. 5. v půjčovně oratoře (14.00 – 18.00).
- 10.30 Růženec v kostele
- 11.00 - 12.00 Diskuse o Salesiánském centru. Ve farním sále za přítomnosti faráře, ředitele komunity, sestry salesiánky, ředitele střediska a předstedy SKM prezentace a diskuse ohledně procesů probíhajících v Salesiánském centru (probíhající snaha o propojování a větší spolupráci v rámci SC, spojení SKM a SaSM)
- 12.00 oběd, grilování, občerstvení, nápoje, hudba, přátelé
- 13.00 - 15.00 Dětský den s ŽABKOU KUŇ-

KALKOU. Od 13.00 do 15.00 mnoho zábavných disciplín pro děti do 13 let.

- 15.30 pastorační plán farnosti - Farář představí ve farním sále podněty z pastorační rady farnosti pro aktuální i nastávající školní rok. Bude příležitost k otázkám a diskusi.
- 16.30 Eucharistická bohoslužba - Slavnost Panny Marie Pomocnice křesťanů
- 17.30 sportovní vyžití pro každého. Fotbal, volejbal... (součástí bude exhibiční zápas salesiáni versus ženáci), možnost opékání špekáčků na ohni.

Během celého dne budou k dispozici pracovníci klubu Vrtule a programu Terén. Do venkovního klubu budou tentokrát zváni dospělí, aby se seznámili s tím, o čem klub je. Zároveň se pracovníci budou pohybovat po venkovních prostorech a "poskytovat služby" návštěvníkům. Například informace o alkoholu a drogách, jak pomoci člověku, který přebere, na koho se obrátit o pomoc. Návštěvníci si budou moci vyzkoušet prvokontakt, aby si prožili, jak se cítí klient a jak je mu služba poskytována.

Druhý kurz lektorů

V sobotu 21. června od 9.00 do 12.00 proběhne ve farním sále a v kostele kurz pro lektory - předčitatele a hlasatele Božího slova při bohoslužbách. Zveme všechny zájemce, muže i ženy, kteří chtějí předčítat zvláště při nedělních bohoslužbách. Chceme vytvořit širší skupinu osob s rozpisem na jednotlivé neděle při všech bohoslužbách, Tak neváhejte a přijďte. Tato služba hlásání se odvozuje ze křtu a z všeobecného kněžství všech pokřtěných. Těšíme se na vaši hojnou účast.

P. Josef Brtník

Novéna k Duchu svatému ve farnosti

Svatodušní novéna (lat. novem = devět) je „matkou“ všech novén v rámci lidových pobožností v církvi. Poprvé devět dní před letnicemi Ježíšovi učedníci „jednomyslně setrvali v modlitbách spolu se ženami, s Ježíšovou matkou Marií a s jeho příbuznými“ (Sk 1,14). Přizveme tedy i my Pannu Marii, aby se modlila spolu s námi o nové letnice v našem životě, v životě naší rodiny, našich malých společenství, naší farnosti, celé církve v naší zemi. Svato-dušní novénu je velmi žádoucí konat každý rok devět dní před Slavností seslání Ducha svatého.

Tak jak to bude v naší farnosti? Od pátku 30. května každý den po večerní bohoslužbě v 19.15 (v neděli 1. 6. od 19.30) bude společná modlitba Svato-dušní novény podle knížečky Vojtěcha Kodeta. Každý den povede jedno společenství z farnosti. Jednotlivé dny mají tyto názvy: 1. Touha, žízeň po Bohu, 2. Ježíš Kristus, 3. Dar Ducha a ovoce Ducha, 4. Duch pravdy, 5. Usvědčování z hříchů a odpuštění, 6. Svoboda, 7. „Abba, Otče!“, 8. Duch svatý se modlí v nás, 9. Dary pro službu v církvi.

Každý den má stejnou strukturu. I. Píseň k Duchu svatému, II. Texty z Písma svatého, III. Zamyšlení, IV. Uvedení do modlitby a přímluvné modlitby.

Všichni jste zváni, ale vím, že to pro velkou většinu z vás není možné být v kostele každý den. Je však možné každý den se pomodlit doma, třeba v rámci večerní modlitby, buď tuto novénu (bude v dostatečném počtu na stolečku u zpovědních místností) nebo alespoň desátek růžence „Ježíš, který nám Ducha svatého seslal“ či některý z hymnů k Duchu svatému z kancionálu nebo z naší knížky svato-dušních modliteb, která je ke koupi u vstupů do kostela.

Novéna vyvrcholí svatodušní vigilií v sobotu 7. 6. ve 21.00. Svatodušní vigilie má podobnou strukturu jako vigilie velikonoční – čtení, žalm, modlitba a zakončíme ji obnovou biřmování. Také na tento vrchol novény jste v hojném počtu zváni.

P. Josef Brtník

Velkopáteční sbírka

Děkujeme všem dárcům velkopáteční sbírky na Svatou zemi, vybralo se 19 500,- Kč. Pán ať odplatí vaši štědrost.

P. Josef Brtník

Den matek

Mužové, synové či otcové, děti, víte, že 11. 5. je Den matek? Vážíte si jich, máte je rádi, líbí se vám? Tak jim to často, občas nebo aspoň toho 11. 5. řekněte, nebo něčím malým a milým projevte. Třeba aspoň kartičkou s názvem Krása ženy, které jsou v kostele. V ní jsou tato slova světoznámé anglické herečky Audrey Hepburnové:

„Říkejte hezká slova a budete mít hezké rty... Hleďte v ostatních lidech jen to dobré a vaše oči budou zářit krásou...

O své jídlo se rozdělte s hladovými a vaše postava bude vždy štíhlá...

Choďte s vědomím, že nikdy nejste sama a budete naplněna pokojem a vyrovnaností. Pravá krása ženy se odráží v její duši...

Nikdy nikoho nezraňujte. Lidé kolem vás potřebují prožívat pocit ochrany, být milováni a naplňováni novou nadějí...

Jak budete stárnout, pochopíte také, proč máte dvě ruce. Jednu, aby pomohla vám, a druhou na pomoc ostatním...

Krása ženy není v oblečení, postavě nebo v úpravě vlasů. Je v jejich očích! Jsou to dveře do srdce, místa, kde sídlí láska...

A pamatujte! Krása ženy roste s léty...

Mužové – a na volnou stránku přání na-

pište své matce, manželce – matce vašich dětí, co se vám na ní líbí, proč si jí vážíte a poděkujte jí.

P. Josef Brtník

Klub seniorů zve

11. 5. Mariánská pouť do Lysolaj

25. 5. Vycházka po Staré Praze s panem Janákem

8. 6. Vycházka - Vojanovy sady na Kláro-vě

Čas a místo srazu bude oznámeno včas, sledujte prosím ohlášky při nedělních bohoslužbách. Změna vyhrazena. Případný náhradní program bude vždy připraven.

Eva Kuchařová, Anežka Radinová

Živý růženec

Setkání společenství živého růžence bude v pondělí 26.5., 9.6. po večerní bohoslužbě. Jste všichni srdečně zváni.

Ludmila Růžičková

II. vikariátní pouť

Se uskuteční v sobotu 7. 6. a cílem putování je tentokrát kostel sv. Antonína v Holešovicích. Mše svatá s kázáním P. Tomáše Holuba začíná v 10.00. Po bohoslužbě následuje další program včetně aktivit pro děti. Od nás z Kobylis půjde skupina poutníků také pěšky. Je to hezká příležitost k setkání s našimi sousedními farníky. Nechte si ji užit. Srdečně zveme.

P. Josef Kopecký

Agapé, setkání zástupců skupin

Srdečně zveme na společné setkání zástupců skupin, které pravidelně připravují nedělní farní agapé. Proběhne ve čtvrtek 29. 5. od 19.30 ve farním sále. Je to již

dlouho, co proběhlo poslední setkání, a jistě bude o čem hovořit. Připravit si můžete dle svých zkušeností aktuální otázky, požadavky, zlepšovací návrhy, stížnosti atd., kterým byste se chtěli věnovat. Pokud se Vám osobně termín nehodí, prosíme, oslovte někoho z Vašeho společenství, aby dorazil místo Vás. Velice vám děkujeme za pravidelnou účast na přípravě nedělního farního agapé a těšíme se na viděnou s Vámi.

P. J. Brtník, E. Kuchařová, A. Radinová

Mamky sobě

Srdečně zveme maminky s malými dětmi v úterý 13. 5. od 9.30 do katechetické místnosti Emauzy k setkání nad tématem Boží Slovo v našem životě. Daří se nám najít si chvílku na čtení Bible? Jak, kdy a proč se živým Slovem nechat oslovit? Vnímáme vůbec potřebu číst Bibli? A co Písmo svaté a naše děti?

Využijme prostoru si o těchto i podobných otázkách společně popovídat.

Hlídaní dětí zajištěno. Těšíme se na vás!

Pavla Redlichová, mamky.sobe@centrum.cz

Večer chval 13. 5.

Všechny farníky bez rozdílu věku, kteří chtějí chválit Hospodina skrze písně, zveme na večer chval, který proběhne v úterý 13.5., nebude chybět prostor na ztišení i spontánní chválu, uslyšíte také krátkou promluvu s tématem z knihy Přísloví: „Řeči klevetníkovy jsou jak pamlsky, sestoupí až do nejvnitřnějších útrob.“ Začínáme po mši od 19.30 v boční kapli kostela. Večer povedou mladí spolu s kapelou Tuesday melody (dříve Úterková kapela). Těšíme se na všechny!

Veronika Kašparová

MINIvýlet na Bílou sobotu

Po nácviku na večerní liturgii velikonoční vigilie jsme vyrazili na tradiční výlet mladších ministrantů. V počtu osmi účastníků a sedmi animátorů jsme putovali ze Starých Bohnic krásným údolím Drahaně až k řece Vltavě. Provázelo nás krásné slunečné počasí a cestu nám zpestřilo několik her.

P. Petr Zelinka

Výlet ministrantů na Bílou sobotu

Výlet rodin s dětmi 17. května

Tradiční jarní výlet rodin s dětmi se uskuteční v sobotu 17. května. Tentokrát pojedeme do okolí Čelákovic, k soutoku řeky Labe a Jizery. Sraz v 9.45 v hale na nádraží Praha-Vysočany nebo v 9.05 v Kobylisích u kostela. Trasa vhodná i pro kočárky. Za dětský tým zve

P. Petr Zelinka

Oslava Panny Marie s dětmi

Při dětské bohoslužbě v 17 hodin ve středu 21. května si připomeneme Pannu Marii Pomocnici a na závěr se pomodlíme u sochy Panny Marie na farní zahradě. Po mši svaté se děti mohou těšit na různé soutěže s odměnami. Za dětský tým zve

P. Petr Zelinka

Zájezd do Francie - setkání

Zveme všechny přihlášené na poutní zájezd do Francie, oblast Provence ve dnech 9. - 17. 8. k informačnímu setkání. Bude v pátek 9. 5. v 19.10 ve farní knihovně. Ještě máme asi 10 volných míst. Žádáme všechny váhavce k rychlému rozhodnutí a zapsání se v sakristii. Jinak je nabídneme lidem z dalších farností, kteří projeví zájem.

Navštívíme řadu míst, o kterých píše René - Luc ve své autobiografické knize Vychoval mě gangster. Program zájezdu je v předsíni kostela ve vývěškách a v sakristii. Na setkání s vámi se těší organizátor zájezdu pan Martin Fanta a

P. Josef Brtník

Večer Taizé v naší farnosti

V úterý 20. 5. od 19.30 proběhne setkání s bratrem Wojtkem z francouzské komuni-

ty Taizé. Večer začne společnou modlitbou v duchu komunity Taizé (v boční kapli kostela) a poté ve farním sále bude následovat beseda, povídání o Taizé a pozvání na Evropské setkání mladých, které se bude na přelomu letošního roku konat v Praze. Všichni jsou srdečně zváni!

Veronika Kašparová

Koncert na záchranu kostela

Srdečně Vás zveme na jarní benefiční koncert na podporu rekonstrukce kostela sv. Kateřiny v Dolním Podluží, který se koná v Salesiánském divadle v pondělí 12. 5. v 19.00; vystoupí flétnové kvarteto Bez dirigenta a vokální uskupení Fúrie. Vstupné dobrovolné ve prospěch Sdružení na záchranu kostela sv. Kateřiny, <http://www.sdruzenikaterina.wbs.cz/>.

(red)

Čtyřdenní pobyt pro nezadané křesťany

Rychlebské hory, 11. - 15. 6. Denní program: turistika. Večerní programy: Boží slovo, společné uctívání Pána ve chválách, modlitby. Přednášky a besedy s pozvanými hosty, rozhovory, společný čas s ostatními hledajícími. Možnost seznámení. Další informace a přihlášky: e-mail:

info@noemka.com; tel.: +420 777222877.

(red)

Prázdninové pobyty

Rodinné centrum Praha zve na letní pobyty pro rodiče (i jednotlivce) s dětmi, kde je s dětmi nejen počítáno, ale i velmi dobře postaráno. Součástí pobytu je vždy atraktivní tematický program pro rodiče.

A) Pobyty pro maminky s dětmi (tátové

na víkend), témata partnerská, výchovná i ženská

14. -21. 6. M. Macounová a J. Korčáková
29.6.-6.7. (pozor! neděle-neděle) vede M. Macounová

12. -19.7. M. Macounová a V. Bartáková
B) Kurz efektivního rodičovství (pro páry i jednotlivce)

6. -12.7. vede Š. Vojtěchovská a J. Žemlová
Případné dotazy velmi rádi zodpovíme,
prosím kontaktujte nás.

info@rodimnecentrum.cz

Telefon: 602 972 887

www.rodimnecentrum.cz.

Štěpánka Vojtěchovská

Pozvání z bohnické farnosti

Srdečně zvú ve čtvrtek 8. května od 19.30 do kostela sv. Petra a Pavla na další koncert z cyklu kulturní Osmičky. Poprvé v bohnickém kostelíku zazní koncert židovské hudby s názvem Poklady židovských písní. Program je provázen mluveným slovem. Účinkuje hudební skupina Ester: Kateřina Hajdovská-Tlustá a Alexandr Hajdovský. Podrobnosti o koncertech na stránkách www.osmicky.cz

Renata Molová

Modlitby se zpěvy z Taizé

Modlitby se konají první neděli v měsíci v 19.00 hodin v kostele sv. Petra a Pavla v Bohnicích.

Nejbližší termíny jsou 4. května a 1. června. Během prázdnin se modlitby nekonají.

Renata Molová

Přírůstek u Hofmanů

Vážení a milí,
s potěšením oznamuji, že v úterý se nám narodila třetí princezna Pavlínka (2,98 kg, 47 cm). Zřejmě jsem Janku na velikonoční pondělí vydatně vyšlehal, takže porod proběhl raz dva. Všichni jsme v pořádku a máme se dobře.

*Láďa, Janka, Marjánka, Kristínka a Pavlínka
Hofmanovi*

Co od Ježíše očekáváme

Petr a ten druhý učedník ... zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhu plátna, ale dovnitř nevešel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhu plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil (Jan 20,3-8).

Jan viděl a uvěřil

Ježíšovo působení bylo v očích rozumných lidí tehdejší doby od začátku odsouzeno k nezdaru. Místo toho, aby respektoval názor většiny, aby se přizpůsobil zažitým tradicím, jedná Ježíš svobodně a řídí se jen vůlí svého Otce. Úsudek těchto moudrých lidí se zdá být potvrzen Ježíšovou smrtí na kříži. A tu zasahuje Bůh. Zmrtvýchvstání dává Ježíšovu zdánlivě zmařenému životu vítězství nad smrtí, nad hříchem světa, nad hříchem každého z nás. Většina lidí, kteří tehdy v Judsku žili, však tuto novou skutečnost nepřijala. Zdálo se to příliš neuvěřitelné, a tak někteří mluvili o planých nadějích a jiní o podvodu. Byli však i takoví, kteří uvěřili: Jedním z nich byl Jan. Prázdný hrob se pro něj stal znamením Ježíšova zmrtvýchvstání. *Viděl a uvěřil.*

Naše spojení s Ježíšem má BUDOUCNOST

Zamysleme se teď nad tím, co prázdný hrob znamená pro nás. Není to jen příběh, který jsme už mnohokrát slyšeli? Prožíváme onu zásadní skutečnost, že se Ježíšovo zmrtvýchvstání týká osobně každého z nás? Vždyť nám Ježíš otevřel dveře do Božího království a sám jimi vešel jako první z lidí. I my jimi vejdem, když budeme s Ježíšem spojeni. Tuto svou víru a naději můžeme opřít o svou vlastní zkušenost, protože už teď se ve svém ka-

ždodenním životě setkáváme s Božím královstvím, s projevy Boží přízně a milosrdné lásky. Každého z nás právě teď, v době velikonocní, Bůh ujišťuje, že žít ve spojení s Ježíšem má budoucnost, přestože se to někdy zdá být riskantní a někdy možná bláhové.

Sestoupit do temnoty svého nitra

Pojďme tedy zkoumat, co od Ježíše ve svém životě očekáváme, co od něj potřebujeme. A taky se zamysleme nad tím, co mu nabízíme, co mu skutečně nabízíme. Abychom našli pravdivou odpověď, je třeba najít odvalu a sestoupit do temnoty vlastního nitra. Až uvidíme své prázdné ruce, až uznáme, že nabídnout můžeme jen svou ubohost, až necháme svůj pád Ježíšem proměnit v jeho vítězství, až pochopíme, že naše spása je vítězství Ježíšovo, které jsme my umožnili tím, že jsme přijali jeho milosrdnou lásku, pak budeme skutečně spojeni s Kristem.

Všechno mohu v tom, který mi dává sílu

Ale tím to nekončí, protože přece nejde jen o mě, jen o nás. Vždyť my jsme pro lidi, kteří nás obklopují, prostředníky jejich setkání se zmrtvýchvstalým Kristem, s Boží láskou. Záleží na každém z nás, jestli se toto setkání uskuteční. Možná si někdo řekne: „Na to já nemám, chybí mi potřebné schopnosti, sám mám spoustu chyb a slabostí.“ Takovému člověku říkám, že právě jeho pokora a vědomí vlastní slabosti jsou tím nejlepším předpokladem pro službu Boží lásky, protože v lidské slabosti se může projevit Boží síla. Jak píše svatý Pavel: *Všechno mohu v tom, který mi dává sílu* (Fil 4,13). Stačí jen s důvěrou prosit o potřebné dary Ducha svatého. Pro lidi kolem nás se můžeme stát znamením, že Ježíš opravdu žije. Tak se budou naši bližní moci setkat s jeho nepodmíněnou láskou, kterou tolik potřebují.

Připravil Jaroslav Schrötter

Úterky u Terky v květnu

Zveme všechny mladé na Úterky u Terky. Začínáme mší svatou v 18.30. Tento měsíc bude trochu netradiční. Čeká nás pouze jeden malý Úterek, a to 6.5. O týden později 13. 5. nás čeká večer chval v boční kapli kostela s naší kapelou Tuesday melody (dříve Úterková kapela) a tématem bude verš z knihy Přísloví: „Reči klevetnickovy jsou jak pamlsky, sestoupí až do nejvnitřnějších útrob.“

V úterý 20. 5. nebude malý Úterek. Do naší farnosti zavítá bratr Wojtek z francouzské

komunity Taizé. Na programu večera bude modlitba v duchu komunity Taizé a pak bude následovat beseda, povídání o Taizé a také pozvánka na Evropské setkání mladých, které se bude na přelomu letošního roku konat v Praze. Všichni jsou zváni!

A poslední Úterek 27. 5. budeme opět ve farním sále. Téma a host jsou zatím v jednání. Dozvíte se včas, třeba na našem facebooku (facebook.com/uterky).

Verča Kašparová

Nepřestávej! (se modlit)

Jako každý rok, i letos se sešla mládež (nejen kobylišká) v postní době na duchovní obnově Don't stop v Kobylicích. Ústředním motivem byla modlitba, kterou jsme mohli prožít v různých formách, od breviáře po modlitbu formou písní.

Páteční večer jsme začali velmi skvělým videem o běžeckém závodu, které nás rozesmálo i uvedlo do tématu celého víkendu. Poté následovala hra Postav si salesiánské centrum, která nám mimo jiné přiblížila historii salesiánů nebo procvičila (u někte-

3x foto: Karolína Nováková

rých z nás bohužel neúspěšně) naše matematické schopnosti. Pak už následovala křížová cesta po Kobylisích a okolí (mohli jsme se kochat i nádherným nočním výhledem na Prahu z Třešňovky), inspirována příběhy Bruna Ferrera.

Sobotní ráno jsme začali modlitbou raních chval. Po ní, a po snídani, jsme se přesunuli do farního sálu na přednášku P. Františka Horáka, karmelitána a velmi veselého a příjemného člověka. Povídal nám o družích modlitby, kterou často trefně porovnával s partnerským vztahem, jak se nebát modlit, proč a jak to dělat a věnoval čas i představení přímluvné modlitby. Přednáška byla proložena diskusí ve skupinkách, kde jsme se mohli navzájem obohatit našimi názory, říct si, jak se modlíme a co nám při modlitbě pomáhá. Dopoledne jsme krásně zakončili společnou mši svatou, kterou sloužil P. František.

Po výborném obědě (děkujeme salesiánům!) jsme měli možnost využít širokou nabídku workshopů, ty, které rozhýbaly tělo nebo hlasivky (sport, tanec, hudba, tvoření), některé více „intelektuál-

ní“ a přemýšlivé (Bible study, ztišení), ale i velmi praktické do života (zdravověda). V každém případě jsme si to báječně užili. Chutnou a oblíbenou částí dne byla klasická a léty prověřená sobotní slavnostní večeře. Dobře najedení jsme se přesunuli do boční kaple našeho kostela na večerní modlitbu, po níž byla možnost přímluvné modlitby či svátosti smíření. Kdo už neměl chuť dále rozjímat, mohl jít do horního sálu a zahrát si nějakou společenskou hru, nebo si jen tak povídat a příjemně strávit sobotní večer s kytarou a písničkami.

V neděli ráno jsme se spolu ještě zamýšleli nad evangeliem a poté jsme se odebrali do komunitní kaple na závěrečnou společnou mši svatou, která byla pro nás opravdovým vrcholem celé duchovní obnovy.

Odjížděli jsme snad všichni radostní a plni elánu do modlitby (jednu speciální jsme si odnášeli na kartičce s sebou) a do zbytku postní doby!

Děkujeme celému týmu Úterků, salesiánům a všem, kteří nám umožnili tento víkend spolu prožít!

Monika Čížmáriková

Oldskautky zleva: Věra Bouzková, Marta Smrčková, paní Knotková, Eva Blümelová, Olga Lukešová, Stanislava Kahounová, Helena roz. Klimešová, Lída Vrbová, Jana Pražáková, Eva Nachmüllnerová, Věra Horová, Jarka Funfálková, Věra Mocová, Helenka Strouhalová, Jájina Croattiniová

Životní jubileum Věřičky

V roce 1946 byl v Kobylisích založen 101. dívčí skautský oddíl, součást střediska RADOST, který vedly dvě odvážné ženy. Eva Nachmüllnerová a její velká pomocnice Věra Bouzková – Matoušková, která v tomto roce oslavila významné narozeniny. Po celá léta až do dnešní doby jsme o sobě vždy věděly. Nejen díky kostelu sv. Terezičky, kde jsme se v neděli potkávaly na mších svatých, ale setkávaly jsme se i při příležitostech kulatých výročí některé z nás. Byla to vždy radostná setkání, kdy jsme, kromě jiného, vzpomínaly na společné zážitky při výletech, letních tábo-

rech a družinových schůzkách. Bohužel se již z různých vážných důvodů nemůžeme scházet. Ale chceme alespoň touto cestou poděkovat za krásné a nezapomenutelné časy, chvíle a momenty, které jsme společně prožily s naší rádkyní Věřičkou, která je již druhý rok nechodící. Milá Věřičko, děkujeme ti za tvoji obětavou práci v naší 101. Do dalších let ti přejeme a vyprošujeme Boží požehnání, ochranu Panny Marie a sv. Terezičky

Věra Mocová Leštinová

Jaký je skaut?

Kdo se stane skautem, má svůj okruh bratrů a sester. Každoročně se s nimi těší na vrchol snažení. A to je tábor. Na něj se celý rok připravujeme a těšíme. Tam se prověří životaschopnost nápadů, vztahů. Nalézání svého místa mezi ostatními. Nabírání sil být pravdivý. Zjištění zkušenosti umět se opřít o Boha. Nebo při nemožnosti nazývat pomoc Bohem, vědět, že v danou chvíli, když pro zdar věci s čistým srdcem a myslí udělám vše, co mohu. Nemám se trápit starostí o výsledek.

Ještě se nestalo, aby to pro dotyčného nedopadlo v běhu života, jak nejlépe mohlo! Jak snadno se zapomíná na tuto nezměřitelnou a myslí nepochopitelnou pomoc. Jak snadno se necháváme přesvědčit, že je třeba opřít se o osoby či instituce spíše, než o svědomí a Boha. O vzývání talismanů, pověr. Vytváření marasmu a bludišť. Mlžení a tmy. Abychom ztratili směr, zabloudili a radost žití vyměnili za starosti,

obavy a trápení. Skauti mají ve svém desateru několik bodů, které by je před těmi-to úlety měly chránit. Skaut je zdvořilým, oddaným a věrným bratrem. Umí pomáhat a chce být prospěšný, má být přítelem všech lidí dobré vůle. To znamená, že není samotář. Chrání přírodu a krásu. Poslouchá a umí naslouchat. Dovede se smát a radovat. Oškliví si podlost, zkaženost, závist - nepřejícnost. Umí je pojmenovat a varovat své bližní před lží. Učí se hospodařit s časem, který je každému z nás darován. Na táboře má možnost svůj zákon žít!

Karel Sláma

Děkujeme za sbírku pro Bulharsko

Během letošní postní doby se naše farnost sv. Terezičky rozhodla plody svého postu proměnit v almužnu na podporu salesiánské misie v Bulharsku, konkrétně na rozjezd stavby nové školy a kostela ve Staré Zagoře, které mají sloužit především chudým dětem. V tzv. romské machale pracujeme již šestým rokem a věnujeme se dětem většinou z neúplných rodin, které mají velké problémy i s dokončením základního vzdělání. Skrze doučování, motivaci zájmovými kroužky i katechezi jim pomáháme stát se dobrými křesťany a poctivými občany.

Srdečné díky patří jednak dětem, které pro své kamarády v Bulharsku shromáždily 11.574 Kč (vybráno v postních kasičkách na dětské bohoslužbě 16. 4.), ale i všem dalším farníkům, kteří přidali dalších 16.320 Kč. Celkem jsme tedy za farnost věnovali 27.894 Kč. Vyřizují velké poděkování i samotných salesiánů z Bulharska, kteří projížděli naší republikou v Oktávu velikonočním.

Více informací o salesiánském díle v Bulharsku a možnost snadné podpory můžete najít na www.postavskoluakostel.cz.

P. Jára Vracovský

Děti na dětské bohoslužbě 16. 4. odevzdávají své postní almužny přímo do rukou P. Petra Némce SDB, který v Bulharsku slouží již celých 20 let

Mimořádný benefiční koncert - Prague Cello Quartet

Ve středu 21. května v 19.00 hodin v Salesiánském divadle vystoupí jedinečné violoncellové kvarteto v České republice Prague Cello Quartet na benefičním koncertě pro Salesiánské středisko mládeže v Praze-Kobylisích.

Svoji výjimečnost kvarteto prokázalo již

mnohokrát při svých nesčetných vystoupeních doma i v zahraničí. A nejen svou profesionalitou, ale i svým smyslem pro humor. Kvarteto tvoří čtyři violoncellisté (Ivan Vokáč, Jan Zvěřina, Petr Špaček, Jan Zemen), vítězové národních a mezinárodních soutěží, čtyři výrazní hudebníci vi-

oloncellové scény, kteří svůj velký talent spojili s emocionálnitou, humorem a obdivuhodnou kreativitou. Kromě poslechu krásných melodií v jejich aranžmá si návštěvníci koncertů kvarteta pravidelně procvičují i bránice. Cellisté totiž srší vtipy a neotřelými hudebními nápady.

V prosinci 2013 kvarteto vydalo své druhé CD s tajuplným názvem Top Secret.

„Většina skladeb je určitým způsobem spojená s různými důležitými nebo tajemnými postavami a jejich úkoly. Ať to jsou ústřední melodie z filmů Kmotr, James Bond, Indiana Jones či písně od Johna Lennona, nebo Freddieho Mercuryho, všechny jsou zahaleny jistou rouškou tajemství, která vysvětluje i název naší nové nahrávky,” prozradili sami cellisté původ nápaditého názvu. Kmotrem čerstvě vydaného CD se stal známý herec Václav Vydra, který je úzce spjat s novou nahrávkou.

Benefiční koncert tedy zcela jistě přinese řadu hudebních překvapení, na která se můžete již nyní těšit. Protože je ale vše za-

haleno rouškou tajemství, nemůžeme prozradit více.

Vstupenky na tento koncert je možné zakoupit každý všední den od 9.00 – 20.00 hod na vrátnici Salesiánského centra. Kontakt: e-mail: spackova@sdb.cz nebo tel: 732938172, 283029311.

Na tento koncert jsou dvě možnosti k zakoupení vstupenek: rezervační vstupenka (normální) za 100 Kč, nebo dárcovská vstupenka se slosovatelným číslem od 300 Kč. Na koncertě PCQ se bude losovat o tyto ceny: 1) Nově vydané CD Prague Cello Quartet, 2) Dvě vstupenky na Jazz band ČF, 3) Dvě vstupenky na Václava Hudečka. Všechny poplatky za vstupenky budou věnovány na činnost s dětmi a mládeží v Salesiánském středisku mládeže, o.p.s. Praha - Kobylisy. Těšíme se s Vámi na setkání i na tomto mimořádném koncertě!

Eva Špačková

Volejbalový turnaj SDB

V sobotu 24. 4. se na hřištích salesiánského oratoře v Kobylisích konal celodenní volejbalový turnaj SDB, kterého se zúčastnilo devět týmů. Celý den provázelo nejen pěkné počasí, ale i milé společenství s ekumenickým přesahem. Zlato vybojoval matematicko-fyzikálně orientovaný tým “Doppler + kapitán”, složený z mládežníků Křesťanského společenství (KS), který ve finálovém zápase udolal tým opět z KS “Svěženky a Machři”. Třetí místo obsadil tým studentů Jaboku “Sůl do oka”. Tři týmy z členů naší farnosti: “Hřišníci”, “Hlavně, že jsme zdraví” a “Útočný bagr” sekundovali svým soupeřům se ctí,

ale k nejlepšímu umístění chyběla lepší průprava a více sil.

Příští volejbalové klání bude možné na dni Salesiánského centra 24. 5. a další ze série turnajů SDB se bude konat 20. 9. Pro zkvalitnění hry farních týmů jednotlivců nabídl Michal Svoboda k dispozici obě volejbalová hřiště vždy po nedělní deváté (cca od 10:15), kam jsou zváni všichni případní zájemci. Michale, díky!

Libor Čapla

Kdo přijde na kůr, ten zpívá

Každou druhou neděli skáče na kůru s kytarou na krku nebezpečně blízko zábradlí, hraje a zpívá rozhodně celým tělem a jistě i duší. Jak rytmické hraní u Terezičky vzniklo? Jak se každá bohoslužba připravuje a kolikrát na ni soubor zkouší? Odpovídá Prokop Remeš.

Kdy a jak jste se vzal v Kobylisích a u Terezičky?

Já jsem se tady octnul téměř před 40 lety, respektive před 39 lety, v květnu 1975. Moje maminka hrála v Kobylisích na varhany, od začátku 70. let do roku 2010. Přes ni jsem se sem dostal k tehdejší mládeži.

Jak se soubor, který vedete, jmenuje?

On se vlastně nejmenuje. Protože se tady všechny ty soubory a skupiny částečně prolínají, tak my se v seznamu píšeme Černoši. V tom smyslu, že naše hraní je ideově založené na spirituálově gospelovém stylu. Já se to bojím říkat, protože k tomu máme ještě daleko, ale připadá mi, že písničky, které se tak různě hrají při křesťanských akcích, jsou strašlivé. Jsou unylé jako barvotiskové obrázky z 19. století. Křesťanská hudba je leckdy přeslazená a jediná rytmická hudba, která vznikla z lidského nitra jako náboženská, je černošský spirituál, později gospel. Tahle hudba je o něčem trochu jiném, má takový ten drive. Proto Černoši.

Jak dlouho vedete soubor a jak dlouho existuje? Stál jste na jeho počátku?

Ono se to tak přesně nedá říct. Když jsem v roce 1975 přišel do Kobylis, byl tady soubor, mládež, kterou vedl pan Jaroslav Bouzek. Dvakrát třikrát do roka se nacvičila rytmická mše a ta se předvedla. Pak se začaly stahovat komunistické mraky a soubor se rozpadl. Pan Bouzek toho nechal i z osobních důvodů. Já jsem se potom začal snažit počátkem 80. let to trochu dávat dohromady. Tehdy jsem zažil hraní v Letohradě, na

Orlici, kde měli v kostele klavír a basu a celý kostel zpíval. A já si najednou říkal: „To je ono!“ Než secvičovat Popelku Nazaretskou, která je samozřejmě krásná, a pak ji předvést, je lepší, když hudba lidi chytne, je to o něčem jiném. To byl rok 1981 a začalo se skutečně hrát. Jenže po roce na to nalitlo STB, proběhlo vyšetřování a zatrhl to. Aby se scházela mládež v katolickém kostele a při mši si hrála na kytary, to bylo nemyslitelné. S pravidelným rytmickým hraním se začalo až asi v roce 1988. Mezitím jsme se scházeli, hrávalo se v Trojské kapličky, která je malinkatá jako dlaň, ale ne pravidelně. Když už se komunismus hroutil, řekli jsme si s panem Zdenkem Mrázkem, že to zkusíme a doufali jsme, že STB už má jiné starosti a nás už nechá být. Což skutečně už žádná represe nebyla. Končíme už 26. sezonu. Ale název tedy ani po těch letech nemáme. Je otázka, zda jsme scholou. Já říkám lidový zpěv s kytarou.

Kolik členů má soubor?

Tak to se taky nedá říct (smích). V podstatě kdo přijde na kůr, očekává se od něj, že bude zpívat. Oni tedy někteří nezpívají, ale aspoň si při písni stoupnou, aby se nekazila morálka zpěváků. Hudebníků, kteří se tam protácejí, těch je asi dvacet. Když se na každou neděli ad hoc soubor sestavuje, klávesy, bicí, kontrabas, plus tři kytary a někdy flétna, je počet lidí kolem dvaceti až pětadvaceti. Říkáme, že je to nízkoprahové hraní. Protože máme mezi sebou třeba jednoho profesionála, Marka Ivanoviče, někdy hraje na klavír a při tom s bratry Formany napsal operu

foto: Vojta Mucha

Čaroděj pro Národní divadlo. Občas diriguje v ND a také hraje s námi. A současně tam máme kluky, kteří třeba byli jako děti úplně někde na okraji. Je to různorodé, nízkoprahové a otevřené všem. Jde hlavně o chuť. Já to vnímám tak, že kapela, hudba by měla doprovázet zpěv, stimulovat a podporovat. Podstatný je ten zpěv a ne hudba. Kdyby nějaký hudebník měl potřebu se tady realizovat, cítím, že tím naše hraní ztrácí. Nemá to být narcistické předvádění se před publikem, ale fakt by to měla být služba zpěvu.

Zkoušíte dopředu?

Ne, já vždycky říkám, že zkouška je každou druhou neděli od 9 do 10. Prostě rovnou při mši, takže zkouška je současně představením. Většina to už za těch 26 let zná. A když

přicházejí noví, což se naštěstí děje, jsou to například kluci, kteří sem od dětství chodí a už naše písničky také znají a hrají třeba nejdřív na dětských mších a potom už se tady nějak chytanou.

Jak vybíráte vhodné písně pro konkrétní bohoslužbu a kdo je za výběr zodpovědný?

No, já (smích). Ten výběr je daný spíš liturgickou dobou, než přímo, že by se mohlo dbát na obsah čtení. To jen když se čte něco výrazného. Například v postní době se hodí písničky v mollové tónině a zpívá se o kříži a tak. Cílem je, aby písničky navozovaly atmosféru té které liturgické doby, než že by se úzkostlivě dbalo na to, co se bude číst a vybírala se hudba, aby s tím korespondo-

vala. To by bylo dost náročné, takové portfolio písniček zase nemáme.

Lze obecně říci, jaké písně se pro jednotlivé části bohoslužby hodí?

V tomhle ani mezi liturgiky není jednota. Například se běžně vnímá, že by k přijímání měla být meditační klidná hudba. Když jsem studoval Katolickou teologickou fakultu, pan profesor na liturgiku říkal: „Jak to, meditační? Přijímání je nejradostnější část mše, měly by to být nejradostnější zpěvy!“ Mám pocit, že když se neshodnou liturgici, měla by skladba písní sledovat spíš hudební tektoniku. To znamená třeba střídat tempo, rytmus, aby nebylo všechno moc uspávající nebo zase divoké, potom stejně už opadá pozornost. Vyloženě „technická“ hudební kritéria, aby skladba písní byla pestrá, ne nudila a nebyla ubíjející, neuvozovala určité spirituální naladění.

Čím je pro vás osobně liturgická hudba?

Já hudbu vnímám jako doprovod zpěvu a myslím, že zpěv by měl být participací, spoluúčastí na liturgii. Liturgická hudba je mocná věc, která může vtahovat věřící do liturgického dění. Ne snad přímo konkrétně do toho, co se zrovna děje na oltáři, ale spíš do dění v rámci liturgických dob, adventní, vánoční, postní, v květnu mariánská. Liturgická hudba vtahuje do emocionálního, neverbálního prožitku, byť je to samozřejmě vyjadřováno slovy. V tomto smyslu vnímám zpěv jako velice důležitou součást liturgie, významnou pro prožitek.

Jak a kdy jste začal hrát a zpívat?

Já jsem trochu hrál na klavír a zpívat jsem začal v podstatě v Kobylisích, když se tady začalo hrát. Významným zážitkem pro mě v roce 1980 byla pouť s malou skupinkou mladých do Polska, na Jasnou Goru a na

Čenstochovou na svátek Nanebevzetí Panny Marie. Davy lidí, vznikla Solidarita, začalo se stávkovat a Polsko bylo celé napěchované nadšením, i religiózním nadšením. Brali jsme s sebou kytaru a já jsem si řekl, že se na ni musím naučit. Tři měsíce předem jsem dvě hodiny denně trénoval, abychom se při pouti mohli doprovázet. A potom tady v Kobylisích, takový ten prožitek ... jak je to neverbální, tak se to verbálně dost špatně vyjadřuje ... no, prostě jsem chtěl pokračovat. Já se necítím jako mimořádný hudebník. Svoji funkci tady cítím spíš jako hudební moderátor, dát to dohromady, inspirovat a nějak řídit, aby se to shodlo. Ale že bych si připadal, když tady hraju na kytaru, že jsem nějaký kytarista, to vůbec ne. Já jsem tady od toho, abych skákal (smích).

Kterou písničku máte nejraději? Dá se vůbec jen jedna vybrat?

Asi ne. Ale jsou to písničky, které vycházejí ze spirituálně gospelového pozadí. V angličtině Oh, Freedom, my máme Ó, můj Pán nebo Amazing Grace, my máme Ó, přijď Pane můj. Připadá mi, že tyhle písničky mají ten největší náboj a strhávají lidi. Ty se mi nejvíc líbí. A potom jsou to písničky z Popelky Nazaretské a asi málo kdo ví, že původní verzi složil bratr Zdislavy Podvalové, naší farnice, Vítek Petrů pro Poutníky na konci šedesátých let. Karel Bříza ji potom upravil pro čtyřhlasy, a tak je hudebně dokonala.

Sledujete aktuální křesťanskou hudbu?

Ne, respektive já se s ní setkávám, když si pustím televizi Noe nebo rádio Proglas. Mně prostě nesedí. Nedokážu vyjádřit proč. Přijde mi unylá a k tomu současný trend opakujících se chval Za geniální hudbu považuji zpěvy z Taizé. Ale ve srovnání s hudbou, která má být chválami a je ke slyšení a různých křesťanských akcích, k té jsem hodně kritický. Mám pocit, že česká křesťanská

hudba čeká na nějakou výraznou osobnost nebo skupinu, aby tomu vtiskla jasný ráz, který by byl hudebně i textově kvalitní, dal se zpívat a nebylo to jen hudební předvádění se a představení. Sleduji na Youtube americkou křesťanskou hudbu a to je odvaz! Ta je naprosto geniální. Stylem trochu folk, trochu gospel, ta je o něčem jiném. Mám pocit, že my jsme vycmrdlí a studení. I donutit lidi v kostele zpívat, stojí tam jak zpívající mrtvoly. Je paradoxní, když někdo odsud přijede do Afriky a potom říká: „Tam to je! Ty mše, ty černoši, oni při mši tančí!“. Úspěch, který je v Kobyliších, je asi maximem, kterého lze v českých poměrech dosáhnout.

Hrajete i někde jinde a kde?

Ne, jen v Kobyliších, to už by bylo moc.

Můžete na závěr přiblížit hagioterapii, kterou praktikujete v Psychiatrické nemocnici Bohnice?

Hagioterapie je skupinová psychoterapie existenciálního charakteru, to znamená, že se zaměřuje na hluboká všelidská témata, jako je smrt, vina, hodnoty, smysl života. Je ale otevřená tématům i transcendentním, náboženským, to je její specifikum. Nepovažuje se za nepatřičné, když se tato témata ve skupině objeví. A posledním jejím znakem

je, že se při ní používá Bible, ve smyslu zrcadla. Bible je zrcadlem a prostředkem pro interpretaci životních příběhů. Bible interpretuje životní příběhy a životní příběhy interpretují Bibli. Tomáš Halík to nazývá hermeneutickým kruhem (z řeckého hermeneuein = vykládat, překládat, vyložit, pozn. autora). Obraz zrcadla je přesnou analogií - obraz v zrcadle interpretuje realitu a současně realita interpretuje obraz v zrcadle, je to propojené. Vede k tomu, že člověk do těch příběhů dokáže vstupovat a přes ty příběhy se mu najednou mohou objevit nové pohledy na sebe sama, aha zážitek. Současně se může objevit takové nakopnutí k něčemu, k nějaké změně. Že si člověk říká: „Chci to změnit! Když to dokázal Lazar, vstát z hrobu, tak já alkoholik chci také povstat z hrobu svojí závislosti!“. 22 let to v Bohnicích děláme, a přestože jsme teoreticky vysoce ateistický stát, tak zájem o tuto terapii je velký. Naprostou většinou klientů jsou lidé nevěřící, lidé, kteří by se alespoň na začátku prohlásili za nevěřící, takové tři čtvrtiny. Přesto je spíš problém, jak ten zájem zvládnout, než že by zájem nebyl. Tak to je hagioterapie.

Děkuji za rozhovor.

Olga Lisáková

MUDr. Mgr. Prokop Remeš (* 12. dubna 1952, Praha) je český lékař, gynekolog, psychoterapeut a religionista specializující se na sekty a nové náboženské směry. Roku 1977 ukončil studium na FVL UK v Praze, v roce 1980 získal atestaci z gynekologie a v roce 1997 atestaci z psychiatrie. Od roku 1984 působí jako samostatně pracující lékař - gynekolog v Psychiatrické nemocnici v Bohnicích, kde zároveň od roku 1992 vede psychoterapeutické skupiny hagioterapie v rámci léčby látkových závislostí. V roce 1992 spoluzaložil Společnost pro studium sekt a nových náboženských směrů. V roce 1994 ukončil dálkové studium teologie na KTF UK, čímž dovršil svá předchozí studia teologie ve strukturách podzemní církve, v tzv. Dvořákově skupině (Tomáš Halík, Ivan O. Štampach). V roce 2000 se stal zakládajícím členem Společnosti pro hagioterapii a pastorační medicínu a zároveň byl zvolen jejím předsedou. V roce 2008 se stal předsedou Psychoterapeutické sekce České křesťanské akademie.

Setkání pastorační rady farnosti dne 13. 4.

V úvodu dubnového setkání pastorační rady jsme hovořili s naším hostem Vítem Kostečkou o webových stránkách farnosti. Tomáš Redlich seznámil PRF s krátkým přehledem odevzdaných a vyplněných dotazníků farního průzkumu; Kazimír Večerka konstatoval, že se jich letos vybralo méně než před šesti lety, a nastínil případné důvody, které k menší návratnosti dotazníků mohly vést. Po zpracování dotazníků budou výstupy průzkumu a jejich interpretace i porovnání s výsledky minulého dotazníkového šetření publikovány na stránkách Kobylísku, pravděpodobně v podzimních měsících letošního roku.

Martin Hobza farní radě referoval o současném stavu přípravy Výchovně pastoračního projektu Salesiánského centra. Navrhovaný text poslání Salesiánského centra mají nyní jednotlivé složky střediska, SKM, farnosti a jejich představitelé k připomínkování. Rovněž pastorační rada měla možnost vznést z pohledu farnosti připomínky či pozměňovací návrhy k předloženému textu, čehož řada radních aktivně využila. Procesu sjednocování bude pravděpodobně věnován i diskusní blok během Dne Salesiánského centra, který se uskuteční 24. 5. I celkové pojetí a programová náplň Dne Salesiánského centra bylo předmětem jednání pastorační rady. Josef Brtník představil radním zárodek pastoračního plánu na příští rok a jeho dílčí témata, který vznikl v přípravné skupince. Výchozím a inspiračním textem pro příští pastorační rok je koncilová konstituce *Lumen gentium*, jehož studiu se pastorační rada v uplynulých měsících systematicky věnovala. Josef Brtník shrnul písemné příspěvky jednotlivých členů rady a z nich ve spolupráci s přípravnou skupinkou sestavil základní okruh témat pro příští pastorační rok. V květnu se opět sejde pracovní skupinka, aby pastorační plán konkretizovala a zohlednila připomínky členů pastorační rady. Hovořili jsme též o vhodném způsobu zakončení funkčního období této pastorační rady, volbě a vzniku nové pastorační rady na podzim letošního roku.

Součástí setkání bylo i hodnocení Kobylísku, zejména nově vzniklé rubriky Dým mladistvým, k níž měla řada radních připomínky a dotazy po smysluplnosti této rubriky. Tomáš Redlich uvedl, že vznikem případných nových rubrik se mimo jiné bude zabývat nově vznikající redakční rada Kobylísku, od které se očekává stanovení priorit rámcové koncepce farního listu.

Prosíme, máte-li jakékoliv podněty k životu farnosti, neváhejte je sdělit kterémukoliv ze členů pastorační rady, případně je písemně předat v sakristii či poslat na farní mail farnost.kobylisy@sdb.cz. Za všechny vaše příspěvky, podněty a návrhy, stejně jako za vaše modlitby za naši farnost velmi děkujeme. Příští setkání pastorační rady farnosti se koná 18. 5.

Franta Reichel

Příběh o cestě k víře

Je důležité úplně se otevřít a přestat se bát. Člověk se kolikrát bojí, a vlastně ani neví čeho. Bojí se, že se „něco“ stane. Možná se bojí, že se snad nechává „oblbovat“. Jsou chvíle, kdy si říká: Proč jsem do toho vlastně šel? Velmi často něco nechápe, nerozumí Písmu, průběhu bohoslužeb. Nebo třeba nechápe, proč se věřící modlí růženec. Proč jsou modlitby takové formalizované, k čemu to vlastně je? Nejsou to jen prázdné fráze? Opravdu musím každou neděli do kostela? A proč vlastně? Třeba bude hezky a budu chtít jít raději ven! Po takových úvahách, víření nezodpovězených otázek v hlavě, přichází třeba i strach z toho, že je vlastně cesta, na kterou se chce věřící - začátečník vydat, značně omezující. Dostaví se třeba i pocit, že to nejde, protože přeci chceme být svobodní a dělat si, co chceme! A nikdo nám nemá do toho co kecat.

Na začátku bývá spousta otázek a pochybností. Přesto však člověk cítí takové podivné pnutí, možná zvědavost. Strach bojuje s touhou, zápasí spolu v dlouho nerozhodném boji. Přeci nechci být v područí nějaké instituce, říká si hledající. Občas se mu nechce jít na setkání katechumenů. Ale přímo svatá trpělivost otce Josefa Brtníka a jeho lidský přístup i k věřícím začátečníkům přináší růže. Pro mne to dokonce byly růže beztrnné, i když jsem se hodně dlouho bála, že trny mít budou...

Chtěla bych tady vyprávět příběh o své cestě k víře. Obracím se přitom hlavně na stávající katechumeny a „zatoulané ovečky“ se sdělením: Skutečně není čeho se bát. Kdybyste věděli, jak já jsem se bála, než jsem zjistila, že mi nic nehrozí! Předem ale musím zdůraznit, že vše, co tu napíšu, je vlastně jen slabý odvar toho, co jsem prožívala. Některé pocity prostě nelze popsat slovy. Anebo by to možná šlo,

ale to by se do Kobylísku jistě nevešlo. Můj příběh objevování víry začal, už když jsem byla malá, i když mí rodiče jsou nevěřící. Pořád mi připadalo, že tu musí být „něco“. Ani když už jsem nevěřila na Ježíška, který nosí o Vánocích dárky, neopustila jsem myšlenku, že je tu nějaká vyšší moc. Ale neuměla jsem to vůbec pojmenovat a uchopit. Bylo to něco abstraktního, nepopsatelného. Přesně si nepamatuji, kdy jsem začala uvažovat přímo o Bohu, ale asi to začalo na gymnáziu, kde jsem se seznámila s jednou věřící holkou. Jmenovala se Ráďa a po jednom společném sezení a čtení z Písma, jsem od ní dostala knížku Nového zákona. Spousta textu mi připadala nepochopitelná a prostě divná, ale přece jsem pořád cítila zvědavost a pocit, že se tam někde mezi řádky ukrývá veliká pravda.

Když jsem se seznámila se svým přítelem Jozefem, hodně jsme si o víře povídali. On je totiž katolík od narození a ve víře vytrval až do dospělosti. Vedli jsme živé debaty o tom, jak vnímáme Boha, kdo to pro nás je a v roce 2007 jsem s ním šla poprvé do kostela na mši. Byl to pro mne silný zážitek, až jsem se roztrásla. A nejvíc mě dostalo, když si lidé podávali ruce. Samozřejmě již před tímto zážitkem jsem často byla v kostele. Ale na bohoslužbě, pokud se pamatuji, jsem byla do té doby jen jednou, u příle-

žitosti svatby mé známé. Tam jsem stála vzadu a spíš jsem se bála, aby se po mně nikdo nedíval, že nevím, co mám v kostele dělat. S přítelem jsem se najednou nebála. On mě uklidňoval, že o nic nejde, že nemusím dělat nic, jen se můžu dívat. Všechno mi vysvětloval, na cokoli jsem se ptala. Když něco nevěděl, hledali jsme odpovědi na internetu.

V roce 2010 se můj přítel přistěhoval do Prahy. Občas, ne pravidelně, jsem s ním zašla na mši. V té době jsem již chodila na vysokou školu a tam jsem se stýkala s věřícími. Najednou mi připadalo, že většina lidí, se kterými se znám, jsou věřící. Věřící byli mí spolužáci, ale i někteří přednášející. Velmi často, když mi někdo připadal sympatický a rozuměla jsem si s ním, tak jsem po nějaké době zjistila, že je křesťan. Postupně se mi to začalo skládat dohromady do pěkné mozaiky. Občasné chození do kostela, poznávání toho, co znamená být křesťanem. Že jsou věřící lidé úplně normální, dokonce jsou fajn a můj přítel mezi nimi rozhodně není výjimka. Opadal strach z toho, že člověk, který se považuje za stoupence nějaké víry, bude zřejmě „podivný fanatik“. Začala jsem se postupně zajímat o to, že existují přípravy pro ty, kteří hledají cestu k Bohu.

A pak jednou, asi někdy v roce 2012, jsem byla s přítelem na bohoslužbě v Kobylisích, kterou sloužil Josef Brtník. Když jsem ho viděla a slyšela jeho „Vzhůru srdce!“, bylo mé další směřování jasné. Ano, k tomuto knězi chci chodit na přípravu!

Začala jsem docházet na katechumenát. Zpočátku jsem měla hodně pochybností, zda chci být v budoucnu také pokřtěna. Dokonce jsem měla i období, kdy jsem chtěla na katechumenát přestat chodit, protože se mi zdálo, že už to všechno jde nějak mimo mne. Nikdy jsem se ale nebála o svých problémech mluvit. Pochybnosti

jsou totiž zcela normální, a jak jsem zjistila, má je každý. Je to jenom příznak toho, že hlava přemýšlí a chce poznávat dál. Zjistila jsem, že se na mne nikdo nezlobí, když si nejsem jistá, kam přesně směřuji.

Ani už nevím, kdy přesně jsem se s určitostí rozhodla nechat se pokřtít. Jednou jsem byla na mši a z ničeho nic jsem pocítila, že chci jít na přijímání. Tak jsem se snažila na přípravu více soustředit a přála jsem si, abych pochopila vše nepochopeně. To, co mi vadilo a čemu jsem opravdu nerozuměla, jsem odsunula prozatím stranou, protože jsem již věděla, že co nechápu teď, můžu pochopit za týden, za měsíc, za rok. Měla jsem ale stále problémy. Už jsem se nebála toho, že církev je nějaká škodolibá instituce, ale přišly mírné zdravotní komplikace. Byla mi diagnostikována úzkostná porucha, a jelikož jsem měla i ve škole stres, měla jsem problémy chodit ven. Párkrát jsem ani nepřišla na přípravu, jednou nebo dvakrát jsem musela odejít z kostela, protože jsem se tam bála, jak bylo hodně lidí. Pak jsem se začala dokonce bát, že udělám z tohoto důvodu ostudu při svém vlastním křtu.

Ale pořád i přes zdravotní problémy jsem věděla, že chci být pokřtěna. Zatnula jsem zuby a s pomocí otce Josefa Brtníka, jeho asistentky Katky Cveklové, svého přítele Jozefa i díky tomu, že jsme na přípravě byli vážně skvělá parta, jsem se najednou ocitla v postním období. To uteklo jako voda a náhle tu byla Bílá sobota. Přijel mi kmoťr, můj velmi dobrý kamarád. Věděla jsem, že s ním se nemusím opravdu ničeho bát. Ráno jsme nacvičovali, jak bude probíhat velikonoční vigilie, a to mě také uklidnilo. Vyzkoušela jsem si dokonce, jak hluboko se musím sklonit do křtitelnice. Užili jsme si u nacvičování i hodně legrace.

Velikonoční vigilie utíkala velmi rychle. Byla to nádhera. Cítila jsem se vesele. Ka-

techumeni se na sebe usmívali, občas jsem se otočila na svého kmotra, který stál za mnou a vždycky na mne mrknul. Když přišel na řadu obřad křtu a první katechumen byl nořen do křtitelnice, úplně se mi rozklepala kolena a projela mnou zvláštní touha a radost. Těšila jsem se. Katechumenka Katka, která stála vedle mne, si všimla, že mi něco je, a přátelsky mne obžala. Pak už se ale musela soustředit, protože šla na řadu. A pak já...

Nepopsatelný pocit. Nechala jsem se tím úplně unést. Ponoření do vody bylo velmi příjemné. Nečekala jsem to. Předem jsem se obávala, abych se třeba nějak nenadechla pod vodou nebo něco podobného, ale nic takového se nestalo. Třikrát jsem pomalu byla ponořena obličejem do průzračné vody. Nechala jsem otevřené oči a pod vodou jsem se dívala, jak mi z nosu utekla malá bublinka vzduchu a kolem obličeje uplavala někam k hladině. Fascinovaně jsem zírala do vody, bylo to krásné. Úplně jsem se uklidnila. Chtěla jsem v té vodě zůstat. Nevím proč, vůbec jsem nad

tím nepřemýšlela, ale cítila jsem se tak krásně, že se mi ani nechtělo vynořit. Dostavil se pocit euforie, a to až takový, že už mě „nějaké to přijímání“ nemohlo rozhodit.

Nechci, aby to teď vyznělo jako nějaká fráze, ale těžko se mé pocity popisují. Při velikonoční vigílii jsem cítila všeobíejající lásku a radost. Blízkost lidí, kteří stáli celou dobu při mně, kteří mi pomáhali. Viděla jsem jejich radost. Vítili mě mezi sebou. Cítila jsem neskutečné souznění mezi námi nově pokřtěnými. Jako by mnou projel dech nového života. Doslova.

A v neděli ráno jsem už četla prosby. Já, člověk vždy plný strachu, jsem se postavila před kostel plný lidí a klidně jsem předčítala. Dokonce to pro mne byla čest.

Na základě vlastní zkušenosti vzkazují ve víře hledajícím a začínajícím lidem to, co také mnohokrát říkal svým učedníkům Ježíš Kristus: „Nebojte se!“

P. S. Je mi 26 a mojí patronkou je svatá Anežka Česká.

Šárka Hálečková

foto: Vojta Mucha

Jak jsem se setkal s Janem Pavlem II.

Koncem října 1994 jsem poprvé v životě přijel do Říma jako člen nově ustavené papežské akademie Pro vita. Byl večer, tma jaká na podzim bývá. Věděl jsem pouze, že mám být ubytován v klášteře Tra noi a druhý den, v sobotu, mám být odpoledne v Nové synodní hale na zasedání. Podstatnou část svého kapesného jsem utratil za taxík, který mne dovezl do klášteře, kde jsem byl ubytován a nasycen.

Druhý den jsem prostudoval mapu a zjistil, že bydlím velmi blízko od Vatikánu. Vyšel jsem na obhlídku, abych odpoledne netápal a do oka mi padla kupole velechrámu, která mi posloužila jako vodítko. Spleť uliček jsem se dostal na náměstí sv. Petra, kde panoval ohromný nával. Naštěstí jsem zaslechl český hovor a při ohlédnutí jsem spatřil dva mladé české kněze, kteří mi na dotaz, co se vlastně děje, s velkou dávkou tolerance sdělili, že se koná ustavení kardinálů a mezi kandidáty je i náš Miloslav Vlk. Dali mi i vstupenku a já s velkým pohnutím vstoupil do obrovské haly, kde kdesi hluboko dole bylo podium s několika řadami křesel a s velkým křeslem na stupínku proti nim. Vyhledal jsem volné místo dosti daleko od podia a s pocitem nezvaného hosta čekal.

Po nějaké době se na podiu objevili kandidáti, přišla švýcarská garda a postava v bílé sutaně, kterou přivítal obrovský potlesk – Svatý otec Jan Pavel II. On byl s naším panem kardinálem jediná osoba v tomto shromáždění, kterou jsem (samozřejmě na dálku) znal z jeho mše svaté v Praze na Letné.

Celou slavnost jsem prožíval s pocitem hluboké vděčnosti za to, že jsem mohl prožít tak mimořádnou událost a na vlastní oči a uši zažít přítomnost Svatého otce i vidět českého kardinála.

Vrátil jsem se do klášteře, poobědval a vyrazil na zasedání – v téže budově, ale v mnohem menším kongresovém sálu nad velkou halou. Na zasedání proběhlo formální ustavení akademie, byli jsme seznámeni s její organizací, programem zasedání, stylem práce a po krátké přestávce jsme byli vyzváni k rychlému přesunu. Byl jsem trochu zmaten, moc jsem nechápal, co se vlastně děje, mluvilo se hlavně italsky, tedy řečí mně neznámou.

Sešli jsme dolů, vedli nás do haly, kde bylo obsazeno jen několik málo předních řad. Hledal jsem místo vzadu, ale hnali nás stále dolů a nejen to, vyvedli nás na podium a vyzvali, abychom usedli do křesel. Sedl jsem si do třetí řady a vyjeveně čekal, co se bude dít. Najednou zazněl potlesk a přišel Svatý otec. Usedl do křesla, pronesl krátkou řeč v italštině (svými útržky latiny jsem pochopil, že nás vítá a mluví o poslání našeho sboru) a pak najednou povstala první řada, kde seděli sami kněží a biskupové, a vydala se k němu. Svatý otec s každým krátce pohovořil, podal ruku a dal cosi malého. Myslel jsem, že tím vše končí, ale vstala druhá řada a mně bylo jasné, že následovat bude i třetí. Když jsem opouštěl své místo, zaslechl jsem tichý pokyn, že nemám mluvit moc dlouho, jenže já vůbec nevěděl, co bych měl říci, jak Svatého otce oslovit. Naš president, který stál po boku Svatého otce, jen špitl „jen představit“ – a já byl na radě.

Najednou jsem stál před jeho neuvěřitelně modrýma očima, zdálo se mi, že jsem v nějakém stanu plném absolutní bezpečnosti a měl dojem, že pro něho existuji pouze já. Ani nevím, jak se mi podařilo ze sebe dostat: „Petr Hach, Bohemicus, Pragensis“. V očích Svatého otce zableskl ohýnek veselí, usmál se ne obličejem,

ale těma svýma očima (cítil jsem něco jako neuvěřitelný pocit štěstí), sklonil hlavu ke straně a řekl: „Bohemicus, Pragensis – máte nového kardinála.“ A ze mně vypadlo: „Zaplať Pán Bůh.“ Pokýval hlavou a zopakoval: „Ano, zaplať Pán Bůh.“ Jak se mi dostal do ruky růženc v malém hnědém obalu, ani nevím, ale byl asi z jeho ruky. Stejně nevím, jak jsem se dopotácel ke svému sedadlu.

Měl jsem ještě další příležitosti se takto s Janem Pavlem II. setkat při dalších zasedáních, při kterých jsme vždy byli přijati v Gregorianu u audience. Výjimky, kdy se audience neuskutečnila, byly pouze 3: v roce 2000 – v průběhu Milostivého léta, kdy si ve svém přeplněném programu našel čas a přišel nás pozdravit na zasedání – a poslední dva roky jeho života (v roce 2004 a 2005 – tehdy jsme končili zasedání v den, kdy naposledy odjžděl do nemocnice, kde skonal) – a vždycky byl můj dojem stejný. A nejen můj. I moje paní, která byla se mnou na zasedání v roce 2001, měla podobný prožitek umocněný i tím, že v té době byl Svatý otec již velmi vážně nemocný a těžce chodil – ale při odchodu, ve dveřích, pokrčil rameny, pozvedl hůlku, jako by chtěl říci – no co, tělo je chabé, ale vy mi stojíte za tu námahu, abych k vám přišel a pozdravil vás.

Devět růženců, které jsem dostal, patří mezi nejvzácnější věci, které mám. Jeden má moje sestra, po jednom jsem dal svému otci a druhé sestře na poslední cestu a ty ostatní jsou stálou vzpomínkou na setkání, která změnila můj život.

Petr Hach

Zábava pro děti na celé prázdniny

Králík a slepice půjčené na dva měsíce

Chci se podělit o radost svých čtyř vnoučátek, kterou zažívají o prázdninách na chalupě. Již dvakrát měli celé dva měsíce několik slepic a králíka, které jsme si půjčili od příbuzných, bydlících v jiné vesnici.

Děti se dříve na chalupě občas nudily. Ve vesnici nejsou hřiště pro děti, nemají tam kamarády, televizi nemají (tu nemají ani v Praze) a na silnici před chalupou a do blízkého lesa mohou jen s dospělými. Do města se musí autobusem, který jezdí jen 3x denně. Nyní jsou již od rána u slepiček. Nasypou jim zrní, pozorují je a hlavně se dívají na kukaně, kde občas sedí slepice a snášejí vejce. Když slepice vyleze, hned tam běží a ještě teplé vajíčko hrdě nesou mamince.

Ke králíkovi, který je v chlívků a ne v kleci, si děti chodí sednout na sedačku (bedýnku) a králík běhá okolo. Mohou ho hladit. A když jsou venku, na dvoře, každou chvíli k němu přiběhnou a prostrčí mu pletivem pampelišku. Baví je sledovat, jak mizí v jeho tlamičce. Mají také povinnost každý den mu dávat čis-

tou vodu, ráno a večer více trávy a kousek tvrdého chleba.

Zvířátka na konci pobytu na chalupě zase vrátíme. Loni jsme měli králíka půjčeného od hodné paní z naší vesnice.

Na začátku prázdnin měli muži práci s postavením kurníku, posad na snášení vajec a oplocením části zahrádky. Kurník je skříňka, do níž upevnili tyčku, na které slepice v noci sedí. Na stěně má být malý otvor, zakrytý pletivem, aby slepice měly vzduch. Slepice musíme vždy večer zavřít, aby je nezakousla kuna. Ráno, co nejdříve, je zase musíme pustit. Sezobají všechny zbytky jídla.

Dětem loni bylo od jednoho do šesti let. Ty starší měly služby při přípravě oběda a mytí nádobí po obědě a střídaly se. Přesto jim zbylo hodně času na hraní na dvoře, na písku a na odpolední výlety do lesa.

Marie Peterková

foto Marie Muchová

Lidé hazard drtivě odmítli, referendum je však neplatné

V sobotu 12. 4. proběhlo na Praze 8 referendum o hazardu, které vyhlásila radnice po tom, co jsme již měsíc sbírali podpisy za referendum spojené s komunálními volbami. Referendum dopadlo podle našeho očekávání a varování: vzhledem k naprosto nesmyslnému termínu nedosáhla účast nutných 35 procent a referendum je tak neplatné.

96 procent hlasujících odmítlo herny

Referenda se zúčastnilo 13,81 % občanů, 95,74 % procent (tedy 10 483 voličů) hlasovalo pro zákaz hazardu, 295 voličů hlasovalo proti. Jen pro zajímavost: v minulých komunálních volbách volilo vítěznou stranu ODS cca 9300 občanů Prahy 8, druhou TOP 09 přibližně 7300 občanů.

Radnice z výsledků referenda učinila závěr, že se ukázalo, že většině občanů Prahy 8 herny nevadí a že tedy radnice bude pokračovat v dosavadní regulaci (což znamená, že máme na Praze 8 nejvíce heren a casin z celé Prahy – 50 a všechny jsou s non-stop provozem). Radnice tak zbytečně vyhodila 1,5 milionu z našich peněz za „předražený průzkum veřejného mínění“.

Iniciativa 8 bez hazardu však nadále sbírá podpisy a z reakcí lidí na ulici vidíme, že herny jim vadí, ale mnoho z nich o referendu vůbec nevědělo či se ho nemohli zúčastnit, protože v slunnou sobotu před květnou nedělí byli zrovna mimo Prahu.

Máme již 8500 podpisů

Nyní máme již 8500 podpisů, ve sběru pokračujeme do 10. května. Ve středu 14. května od 14,00 se koná zastupitelstvo Prahy 8 ve velkém sále budovy ÚMČ Praha 8 (tzv. Bílý dům), na kterém všechny archy předáme spolu s návrhem na konání nového referenda v termínu komunálních voleb, kterých se účastní cca 40 procent občanů. Přesný termín voleb prezident ještě nevyhlásil, ale

měl by být začátkem října. Prosím všechny, kdo ještě u sebe mají nějaké archy nebo kdo by nám ještě chtěli ve sběru pomoci, aby se mi ozvali na email vladka.jelinek@gmail.com či na telefon 776 393 717. Archy je možné odevzdat na jakémkoli podpisovém místě zveřejněném na www.8bezhazardu.cz (např. v knihkupectví Portál u stanice Stírka). Poté jsou již podpisy zbytečné.

Všichni jsou takéž zváni na výše zmíněné zastupitelstvo MČ Praha 8 ve středu 14. května od 14.00, kde se bude téma hazardu na Praze 8 projednávat.

Vladka Jelínková

www.8bezhazardu.cz

www.facebook.com/8protihazardu

Otestuj své vědomosti

Opět přinášíme pár kvízových otázek, na kterých si můžeme ověřit vaše vlastní znalosti, tentokrát opět trocha církevních i salesiánských reálií a historie.

1. Roku 1934 přišli salesiáni do Ostravy a vybudovali zde:

- a) hřiště a posilovnu
- b) horolezeckou stěnu a kostel
- c) salesiánský ústav a kostel sv. Josefa

2. V roce 1935 vznikla samostatná československá inspekcie. Prvním inspektorem (= provinciálem) byl

- a) Don Bosco
- b) Ignác Stuchlý
- c) Štěpán Trochta

3. V roce 1935 přišli salesiáni i do Prahy. V jaké čtvrti zde vzniklo salesiánské dílo pro mládež?

- a) Kobylisy
- b) Karlín
- c) Smíchov

4. Během 2. světové války roku 1943 se museli hoši z Fryštáku přestěhovat do:

- a) prázdninové kolonie Dvorek u Přibyslavi
- b) zámku Konopiště
- c) dětského domova

5. V roce 1947 byl jmenován litoměřickým biskupem salesián

- a) Ignác Stuchlý
- b) Štěpán Trochta
- c) Antonín Dvořák

6. V noci ze 13. na 14. dubna 1950 byl salesiánský ústav ve Fryštáku:

- a) napaden hladovými vlky
- b) vykraden bandou pouliční mládeže
- c) přepaden policií a všichni spolubratři i hoši byli odvezeni

7. Ignác Stuchlý zemřel v Lukově roku 1953 dne:

- a) 17. září
- b) 17. ledna
- c) 17. května

Připravil P. Petr Zelinka

Řešení: 1c, 2b, 3a, 4a, 5b, 6c, 7b.

Maturanti te salutant!

Zpověď maturantky

Kdys byla naposledy u zpovědi?

Před Vánoci.

Jak často by měl člověk chodit?

Každý měsíc. Budu slavná?

Ne, zpověď je anonymní. Používáš zpovědní zrcadlo?

Jak kdy.

Které přikázání je nejdůležitější?

Podle mě, nebo podle toho, co mi říkali na biřmování? To se musím zamyslet. O tom jsem nikdy nepřemýšlela. Na biřmování nám říkali, že první tři jsou nejdůležitější. Podle mě desátý.

Který je desátý?

Nevím.

To je jiný u židů a jiný u katolíků.

Fakt? To jsem nevěděla. Hele, není to trochu bulvár, ten rozhovor?

Je bulvár hřích?

Bulvár není založen na pravdě, takže jo.

Jaký je rozdíl mezi moralizováním a pomlouváním?

Pomluva je se špatným úmyslem.

A moralizování s dobrým?

Nevím. (Maturantka si zapálí cigaretku)

Proti kterému přikázání může být kouření hřích?

Nezabiješ. Taky 4. - cti otce svého i matku svou - mamka si to přečte a pozná, že kouřím.

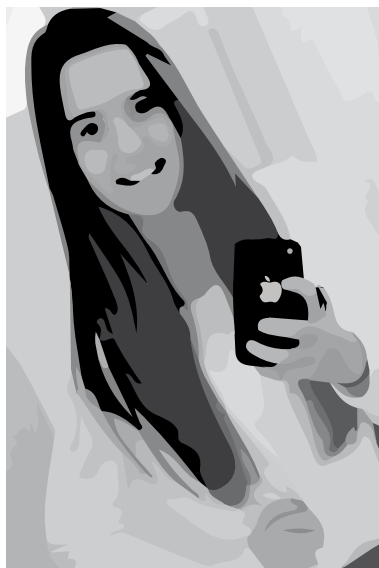
Jakému pokušení může podlehnout maturant?

Opovážlivé spoléhání na milosrdenství Boží a brání jména Božího nadarmo.

Jak se tomuto pokušení vyhnout, když se člověk neučí?

No to je zrovna můj případ. Spoléhání se dá vyhnout učením. Ještě mám čas. Nakonec se budu učit. Ať se všichni za mě modlej.

(Výsledky maturantky se dočtete v červnovém čísle)

Selfie první ženy Evy s jablkem, před zpovědním zrcadlem v koupelně.

redakce Dýmu

PŘESMYČKY TI ŘEKNOU, CO MŮŽEŠ
VIDĚT A SLYŠET V KOSTELE.

1. ŠPAĽKA
2. NA VRAHY
3. CIRAFI'N
4. VĚZNI' KYP
5. KOKTA'LEK
6. MARNIT SI NIT
7. LI'PY VMUŘ
8. CELIT TI, KŘEN
9. KOSTNATA' VES
10. NĚCIV POZDĚ
11. GLUME IVANE
12. CO STŘEŽI' KA'VA

Pravidelné bohoslužby

neděle	7.30, 9.00, 10.30, 18.30 11.00 v kapli sv. Kláry	eucharistická bohoslužba eucharistická bohoslužba
po - so	6.15 6.30, 18.30	ranní chvály eucharistická bohoslužba (v úterý pro mládež)
středa	17.00	eucharist. bohosl. pro děti mladšího školního věku

Příležitost ke svátosti smíření

Pravidelná možnost ke svátosti smíření je denně půl hodiny před večerní bohoslužbou.

Bohoslužby ve všední dny pravidelně (mimo výjimky) slouží:

Pondělí	6.30 18.30	P. Petr Zelinka P. Josef Brtník
Úterý	6.30 18.30	P. Josef Kopecký P. M. Sklenář, P. J. Vracovský, P. P. Zelinka nebo P. M. Hobza – pro mládež
Středa	6.30 17.00 18.30	P. Marek Sklenář nebo P. Jan Ihnát P. Petr Zelinka – pro děti P. Jan Vývoda nebo P. Martin Hobza
Čtvrtek	6.30 18.30	P. Zdeněk Jančařík P. Josef Brtník
Pátek	6.30 18.30	P. Martin Hobza P. Josef Brtník
Sobota	6.30 18.30	P. Josef Kopecký P. Jan Ihnát

Vydává farnost sv. Terezie od Dítěte Ježíše, Kobyliské náměstí 1,
182 00 Praha 8, farnost.kobylysy@sdb.cz
Redakční rada: P. J. Brtník SDB, J. Mrázek, M. Muchová, P. Remeš, T.
Vyhnaněk
Redakce: F. Reichel, T. Redlich, B. Mimra
DTP: Marie Muchová & Jan Vlasatý
Tisk: TLAMA design
Příští číslo vyjde, dá-li Bůh, 1. června 2014.
Uzávěrka bude v neděli 25. května 2014.

Příspěvky posílejte na farnost.kobylysy@sdb.cz nebo do sakristie.
Za obsah článku odpovídá autor, příspěvky nejsou stylisticky upravovány.
Názory autorů nemusí být shodné s názory redakce.
Výšel: 4. května 2014, náklad: 750 výtisků
Výrobní cena jednoho kusu cca 10,- Kč

tel.: 283 029 141
www.terezicka.sdb.cz

květen

sudá	po	19.15	Prástky, katechetická místnost Emauzy
lichá	po	19.15	Hovory o bibli s jáhnem Jaroslavem Schrötterem, katech. místnost
sudá	út	19.20	Hovory nad katechismem s jáhnem Josefem Fiřtem, far. knihovna
6.	út	18.30	Úterky, malé skupinky
7.	st	17.50	Setkání dětí s rodiči v přípravě na 1. svaté přijímání
9.	pá	19.10	Setkání účastníků zájezdu do Francie, farní knihovna
10.	so	16.00	Svátost smíření dětí k 1. sv. přijímání, jejich rodičů, sourozenců, kmotrů
11.	ne	10.30	Slavnost prvního svatého přijímání dětí Klub seniorů – Mariánská pouť do Lysolaj
12.	po	19.00	Benefiční koncert v Salesiánském divadle
13.	út	9.30 18.30	Mamky sobě – Boží Slovo v našem životě Úterky u Terky: večer chval, kostel
15.	čt	15.00	Bohoslužba DD Mirovická - P. Josef Brtník
16.-18.	pá-ne		Společenství Kvintet - výjezd Zdice
17.	so	9.00	Výlet rodin s dětmi
18.	ne	19.25	Setkání pastorační rady farnosti
20.	út	18.30	Úterky - setkání Taizé - program uvnitř
21.	st	17.00 19.00	Oslava Panny Marie Pomocnice s dětmi, kostel, zahrada Benefiční koncert Prague Cello Quartet, Salesiánské divadlo
23.	pá		Noc kostelů
24.	so		Den Salesiánského centra , Slavnost Panny Marie Pomocnice
25.	ne		Klub seniorů – vycházka po Staré Praze s panem Janákem
26.	po		Celorepublikové setkání salesiánů v Brně Žabovřeskách
		19.15	Společenství živého růžence
29.	čt	19.30	Setkání zástupců skupinek agapé - farní sál
30.	pá	19.15	Začátek novény k seslání Ducha svatého, kostel
31.	so	16.30 19.15	Příprava rodičů na křest dětí Novéna k seslání Ducha svatého

červen

1.	ne	10.30	Křest více dětí
		19.30	Novéna k seslání Ducha svatého
2. - 7.	po-so	19.15	Novéna k seslání Ducha svatého
4.	st	16.00	Bohoslužba DD Dáblice
5.	čt	15.00 20.00	Bohoslužba DD Mirovická Adorace do 24.00, kostel
6.	pá	17.00 20.00	Výstav Krista svátostného, příležitost ke svátosti smíření Uvedení do duchovní četby textů nedělní liturgie
7.	so	8.00 21.00	Pěší vikariátní pouť do Holešovic - sv. Antonín Vigilie k seslání Ducha svatého
8.	ne	10.30	Udílění svátosti biřmování - biskup Karel Herbst Klub seniorů – vycházka Vojanovy sady na Klárově 19.30 Setkání akolytů
9.	po	19.15	Společenství živého růžence
21.	so	9.00	Kurz lektorů, farní sál, kostel
22.	ne	19.25	Setkání pastorační rady farnosti